

Rozjímanie na pondelok 13. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na pondelok 13.
týždňa v Cezročnom období.
Navrhované témy sú: vernosť
pri hľadaní Ježiša;
nepredvídateľný život učeníka;
úplná a slobodná láska.

JEŽIŠ PRÁVE VYKONAL niekoľko
uzdravení chorých a posadnutých.
Tak sa naplnilo Izaiášovo proroctvo:
„On vzal na seba naše slabosti a
niesol naše choroby“ (Iz 53, 4).
Zástupy boli nadšené, že mohli byť
svedkami takýchto zázrakov, ale Pán
usúdil, že zatiaľ jeho pôsobenie v

tejto krajine stačilo. Preto sa pripravuje na loď, aby sa vydal na opačný breh. Skôr ako však stihol odísť, pristúpil k nemu jeden zákonník a povedal: „Učiteľ, pôjdem za tebou všade, kam pôjdeš“ (Mt 8, 19).

Rozhodnutie, ktoré tento zákonník urobil, bolo definitívne: bol pripravený všetko opustiť a zostať s Ježišom. Za ten krátky čas, ktorý s ním strávil, objavil nové šťastie. To, čo zažil, bol však len prvý záblesk, pretože poznať Krista „je dobrodružstvo na celý život, lebo Ježišova láska nemá hraníc“^[1]. Zákonník však cítil, že mu už nestačí zdieľať s Ježišom niekoľko hodín: chcel, aby sa okolo neho točil celý jeho život.

Život každého kresťana je neustálym hľadaním Ježiša. Ba čo viac: život každého človeka je neustálym hľadaním šťastia, ktoré môže byť

uspokojené len v Bohu. Niekedy intenzívne prežívame jeho blízkosť a inokedy môžeme mať dojem, že nás nepočuje. Ale to je vernosť, ktorú od nás žiada: vernosť hľadania, vernosť tejto túžbe po Bohu. „Boj Božieho dieťaťa nie je nejakým smutným odriekaním, zamračenou rezignáciou, či potláčaním svojej radosti,“ píše svätý Josemaría. „Naopak, je odpoveďou zamilovaného, ktorý zatiaľ čo pracuje a zatiaľ čo odpočíva, keď sa raduje i keď trpí, neustále myslí na milovanú osobu“^[2].

PÁNOVA ODPOVEĎ na zákonníkovu zámery je zahalená tajomstvom: „Líšky majú svoje skryšy a nebeské vtáky hniezda, ale Syn človeka nemá kde hlavu skloniť“ (Mt 8, 20). Zdá sa, že táto reakcia má len málo spoločného s tým, čo práve počul.

Tieto slová však odrážajú spôsob života Ježiša a tých, ktorí ho chcú podobne ako zákonník nasledovať. „Odvracia nás od nekomplikovaného oddychu na pohodlných plánoch života, od nečinnej záhaľky uprostred malých každodenných uspokojení“^[3].
—.

Zákonník bol ochotný opustiť svoju pokojnú a predvídateľnú existenciu, aby nasledoval Ježiša. To isté urobili už predtým apoštoli: zanechali vlastné istoty a vydali sa na nepredvídateľné dobrodružstvo, dôverujúc svojej blízkosti s Pánom. „Ak sme v Kristových rukách,“ hovorí svätý Josemaría, „mali by sme sa nechať preniknúť jeho vykupiteľskou krvou, nechať sa rozsievať a prijímať svoj život taký, aký si ho pre nás želá Boh“^[4].
—.

Šťastie nie je niečo, čo môžeme dosiahnuť vlastným individuálnym úsilím a osobným plánovaním. Božie

šťastie nás čaká do veľkej miery vo vzťahoch s blízkymi ľuďmi: to je život „ako ho chce Boh“. Milovaná osoba, priateľ alebo brat či sestra nám môžu dať to, čo sami nedokážeme: cítiť sa milovaní, prijatí, pochopení v našom hľadaní. V „nepokojnom a nepredvídateľnom“ dobrodružstve tých, ktorí nasledujú Ježiša Krista, sa môžeme spoľahnúť na ľudí, ktorých nám Boh postavil po boku. Oni, a predovšetkým sám Kristus, sú tým najlepším *miestom*, kde môžeme vždy „zložiť hlavu“.

PO ZÁKONNÍKOVI PRICHÁDZA k Pánovi učeník a hovorí: „Pane, dovoľ mi najprv odísť a pochovať si otca“ (Mt 8, 21). Ježiš odpovedá: „Podľa mňa a nechaj, nech si mŕtvi pochovávajú mŕtvych“ (Mt 8, 22). „Ak to Ježiš zakazuje, nie preto, že by nám prikazoval zanedbávať úctu,

ktorá patrí tým, čo nás splodili,“
vysvetľuje svätý Ján Zlatoústý, „ale
preto, aby sme pochopili, že nič nie je
pre nás potrebnéjšie ako pochopiť
nebeské veci, ktorým sa musíme
venovať so všetkou horlivosťou“^[5].

„Pán — Učiteľ Lásky — je žiarlivý
milenc, ktorý chce všetko naše,
všetku našu lásku“^[6]. Pravá láska si
vyžaduje úplné dávanie a prijímanie.
To Boh urobil s každým z nás, keď sa
stal človekom, zomrel, vstal z
mŕtvych a zostal v Eucharistii.
Nasledovanie tejto božskej logiky
lásky k Bohu a k druhým nám dáva
šťastie, ktoré nám svet nemôže dať.
„Pán naplňa radosťou tých, ktorí mu
takto zasväcujú svoj život,
odpovedajú na jeho pozvanie
zanechať všetko, aby zostali s ním, a
celým srdcom sa venujú službe
druhým. Rovnako veľkú radosť dáva
mužovi a žene, ktorí sa v manželstve
úplne odovzdávajú jeden druhému, aby

vytvorili rodinu a stali sa znakom Kristovej lásky k jeho Cirkvi“^[7]_—.

Nevieme, aká bola reakcia učeníka na Majstrove slová; nevieme, či skutočne odišiel, alebo sa rozhodol ho sprevádzať. Vieme však, že Ježiš chce, aby sme ho milovali bezvýhradne, ale slobodne. Nenúti ani zákonníka, ani učeníka: necháva ich, aby sa rozhodli sami. Kristus sa „nevnucuje tým, že by dominoval: prosí o trochu lásky“^[8]_—. Môžeme prosiť Máriu, aby sme vedeli nasledovať jej Syna s rovnakou láskou a rovnakou slobodou, akou bol poznačený aj jej život.

^[1]_— František, *Homília*, 25-X-2018.

^[2]_— Svätý Josemaría, *Boží priatel*, bod 219.

^[3]_— František, *Homília*, 18-XI-2018.

[4] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 157.

[5] Svätý Ján Zlatoústý, *In Matthaeum*, 27.

[6] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 45.

[7] Benedikt XVI, *Posolstvo*, 15-III-2012.

[8] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 179.

.....

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/sk-sk/meditation/pondelok-13-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/> (09.03.2026)